

DŮM NA PINEAPPLE STREET

Mladá generace žije jinými myšlenkami, touhami a snad i principy než generace starší. Není jednoduché si to v hlavě poskládat a už vůbec není jednoduché poskládat to v rodině, kde je několik generací. A k tomu mnoho milionů dolarů, velký majetek, na který jsou všichni zvyklí. A k tomu ještě není jednoduché do té rodiny vstřebat někoho, kdo není bohatý a vyrůstal ve zcela odlišných sociálních poměrech. Ovšem stejně tak není jednoduché se pro člověka z takzvaně nižších vrstev provdat do vrstev vyšších, kde ta výše je dána výší konta. *Dům na Pineapple*

le Street (vydal Host, překlad Agáta Hamarí) autorky Jenny Jacksonové je tohle všechno dohromady ve formě navýsost čtivé a poutavé. Snachy a zeťové a dcery a synové tu prožívají svoje životy a vztahy, ale to nejdůležitější vyplouvá na povrch v průběhu čtení – peníze. Jak se píše v citátu z The New York Times: „Mileniálové se budou účastnit největšího mezigeneračního transferu bohatství v americké historii ... očekává se, že jenom v následující dekádě se mezi generacemi předají desítky bilionů dolarů.“ Inu, to není jako odkázat mladým chalupu. Tedy pokud

pod tou chalupou není diamantový důl. – Sasha se přivdala do bohaté rodiny Stocktonů, jejichž majetek je založen hlavně na nemovitostech. Jsou okázale bohatí a asi si moc neuvědomují, jak ponižující je jejich chování pro okolí. Prostě takoví jsou. Sasha bydlí s jejich synem v jejich domě, které je skladištěm jejich vzpomínek a úspěchů a kde se nesmí nic předělat. Tedy asi ve smyslu: „Předělejte si tu, co chcete, ale ty závěsy by tu asi měly zůstat.“ Všechny děti Stocktonových mají k penězům a majetku jiný vztah. Pro někoho je to jistota, pro někoho životní berla, pro rodiče je to samozřejmé zakončení jejich pilného života. Dcera Georgiana Stocktonová se nakonec rozhodne, že své vlastní peníze ze svěrenského fondu použije na dobročinné účely na druhém konci světa v chudé zemi, kde ženy nemají ani na hygienické potřeby. Postupně a s rozvahou chce vrátit peníze svých rodičů jaksí zpět do oběhu. Vracím se k citátu na začátku knihy: kam tedy přelijí děti peníze svých rodičů? Končí dlouhá éra rodinných klanů a Forbesova žebříčku bohatých lidí světa? Jak si dnešní mladí představují kapitalismus, který jejich rodiče budovali s úspěchem a ze kterého oni dnes dědí velké peníze? Co s tím naším kapitalismem bude?

JARMILA SKOPALOVÁ